06.01.2022 г. / 21:19:30

Вяра

Древните пророчества и езически предсказания за очаквания Месия

Рождество Христово. Миниатюра от Минологията на Василий II. Константинопол. 985 г.

„Не само древният Израил, но и античният гръко-римски свят имат от векове предчувствието за идването от небесата на Месия като централно събитие в живота на човечеството.

Цицерон (106-43 г. пр.Хр.) се позовава на прастаро предание, според което ще се яви небесен Избавител, Който ще спаси целия човешки род.

В свое стихотворение Хораций (65-8 г. пр.Хр.) разсъждава:

"Кой е в състояние да ни примири с Небето? Никой смъртен, дори и най-праведният. Само Бог може да осъществи това велико дело. Нека слезе Той от небесните висини, като вижда нашите бедствия".

Най-поразително е обаче свидетелството на Вергилий (70-10 г. пр.Хр.).Той прави предсказанието:

"Ще се роди тайнствено Дете, Син на Божеството, чрез

Което ще се поднови всичко създадено. То ще убие змията-звяр, ще премахне греха и ще въдвори мир в цялата земя..."

Слово в Навечерие на Рождество Христово

„в целия Египет по време на Господнето идване идолите се разбили и бесовете избягали от тях, и така се изпълнило това, което предрекъл свети пророк Иеремия, намирайки се в Египет, когато казал: “Всички идоли трябва да паднат и всички изображения на боговете да се разбият тогава, когато тук дойде Девата Майка с Младенеца, роден в ясли.” От времето на това Иеремиево пророчество при египтяните съществувал обичай да изобразяват Девица, почиваща в постеля, а близо до нея - Младенец, лежащ в ясли и повит в пелени, и да се покланят на това изображение. Когато веднъж цар Птоломей попитал египетските жреци защо правят това, те отговорили: “Това е тайна, възвестена на древните ни предци от един свят пророк, и ние чакаме изпълнението на това пророчество и разкриването на тази тайна.”

08.01 по еретическия - † 26 декември по църковния календар - СЪБОР НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

„Би било велико знамение, ако ангелът, в свидетелството и за ясно потвърждаване на истинноста на Христовото Рождество, би показал нещо необичайно, както например на влъхвите - звездата на изток или както сибилата*(1)* показала на Август девица в слънцето, носеща на ръцете си младенец.“

(1) – Сибилите били езически пророчици. Някои от тях, например кукейската, еритрейската и други сибили, имали предсказания за Христос и за Новозаветните времена

Слово на Рождество Христово

„- Учудвам се, че вие, християните, като признавате, че вашият Бог е роден от жена и разпнат от хора, Му се покланяте. Не е ли безумие това?

Христовият мъченик отговорил:

- Ако искаш да ме изслушаш търпеливо, управителю, ще ти покажа, че и вашите книги свидетелстват за нашия Бог. Преди всичко ще ти кажа, че истинският Бог е един, неизменен по природа, безстрастен, предвечен и вечен. Не са богове онези, които са много, които понасят страдания и изменения, явили са се в определено време, тъй че за някои от тях може да се каже, че вече са завършили жалкото си съществуване. Не ти ли е известен вашият Ермий, наречен Трисмегист, тоест трижди велик, а също и Сократ, които твърдят, че Бог е един и няма много богове? Първо послушай какво пише Ермий до лекаря Асклепиад: “Владиката и Създателят на всичко, Онзи, когото наричаме Бог, е създал този видим и осезаем свят. И тъй като създаденият от Него пръв и единствен свят Му се сторил прекрасен и преизпълнен с блага, Той му се любувал и го обикнал като Своя рожба.” Чуй, управителю, вашият Ермий признава съществуването само на Един Бог, а не на много богове! И ако боговете бяха много, нямаше да съществува една предвечна божествена природа, а много природи, появяващи се в определени периоди. Защото за едни богове вие казвате, че са съществували по-рано, а за други - че са се явили по-късно; един при вас е бог на небето, а друг - на морето, и изобщо всички видими неща имат свои богове покровители. Не затова ли и вашият Сократ е бил осъден от гражданите на Атина да изпие отрова, защото е отричал многото богове? Виж тези ваши безсмъртни богове и преди всичко Зевс, бащата на боговете, отцеубиеца и мъжа на едноутробната си сестра - нима той не е живял в Крит? Не показват ли и до днес там

неговата гробница? А вашият Посейдон не е ли бил началник на разбойниците, хищник и губител? И неговата гробница не се ли намира в Калабрия? Как тогава наричате боговете си безсмъртни, щом са умрели като обикновени хора, щом се показват гробниците им и римските и гръцките писатели добре познават всичките им зли дела? Такива са вашите богове, които не само християните, а и почитащите ги изобличават и хулят! Ако ти казваш за нашия Бог, Спасителя Христос, че е бил роден от жена, а после разпнат, послушай за тайнствените откровения на вашите книги за Него. Та нали вашата предсказателка Сибила - същата, чиито книги римският цар Тарквиний купил на висока цена - така ясно е описала въплъщението на Христа във втората си книга: "Когато Девата роди Словото Божие и посред ясен ден от изток се появи звезда, предвестница на великото за смъртните хора чудо, тогава при тях ще дойде Синът на великия Бог, облечен в плът, подобна на човешката. Влъхвите ще му принесат дарове - злато, ливан и смирна, и това ще бъде приятно за Него". И за кръста Христов тя говори: "О, блажено дърво, на което ще бъде разпнат Христос! Ти си достойно да бъдеш на небето, а не на земята". После и за второто пришествие казва: "От небето ще дойде великият Цар, Владиката на всички векове, Който ще съди хората и целия свят. Вярващите и невярващите ще Го видят да седи на висок престол като истински Бог и да въздава на всички според заслугите". Ако искаш да чуеш още и предсказанията на питийския Аполон, ливийския Амоний, Додона и Пергам, прочети внимателно книгите им и ще познаеш Христа, вишния Бог, Когото те са предсказали и Който е трябвало да дойде заради спасението и обновлението на човешкия род. Когато Язон, предводителят на аргонавтите, запитал делфийския Аполон за капището, което в Атина се смятало за най-древно: "Кажи ни, пророче, слънцевидни Аполоне, кому ще принадлежи този храм в последните времена?", той отговорил:

“Можете да изпълнявате обредите си, с които отдавате почит на боговете, но аз изповядвам Единия Бог, царуващ на небесата, Чието вечно Слово ще бъде заченато от чиста Дева. И като пусната от лък стрела, То ще премине по цялата вселена, завладявайки всички и принасяйки ги като дар на Отца. На Неговата Майка ще принадлежи този храм, а името е Мария”. И още: когато Ватос попитал същия този Аполон за Бога, той отговорил: “Само един ще ми причини мъка. Това е Мъж от небето, Който бидейки Бог, все пак ще страда, макар да не страда Божеството. По Божествената и по човешката си природа Той ще има от Отца безсмъртие, живот и сили, а от Майка си - смърт, кръст и гроб. От очите Му ще текат топли сълзи и пет хиляди души ще насити с пет хляба. За Него всеки ще каже: Христос е моят Бог, разпнат, умрял, възкръснал от гроба и възлязъл на небето”.

Когато светецът посочвал свидетелства за Христа от гръцките книги, управителят седял като глух, защото не желаел за чуе и проумее истината.“

21.07 по еретическия, †08 юли по православния календар - Свети великомъченик Прокопий

„свети Артемий… започнал да говори така: "Много преди пришествието Си Христос бе предизвестен от пророците, както и сам добре знаеш. Много свидетелства има за това, че Той наистина е идвал на земята и ДОРИ САМИТЕ ВАШИ БОГОВЕ НЕРЯДКО СА ПРЕДРИЧАЛИ ПРИШЕСТВИЕТО МУ - ЗА ТОВА ГОВОРЯТ СИБИЛИНИТЕ КНИГИ И ВИРГИЛИЙ…“

2.11 по светския - †20 октомври по църковния календар - Св. великомъченик Артемий

„И ето, събрали се петдесет човека, избрани и най-мъдри оратори, отличаващи се с голяма острота на ума и с велика сила в словото. Царят се обърнал към тях със следните думи:

- Пригответе се с цялото си старание и внимание за доблестно състезание с една девойка, за да можете да я надвиете с доказателствата си в спора за боговете; не се отнасяйте с пренебрежение към това, че ще водите беседа с млада девица, но приложете цялото си старание и покажете вашата мъдрост така, все едно че ви се е наложило да противостоите срещу мъжествен противник и най-мъдър оратор; защото тя, както аз внимателно разпитах, превъзхожда с мъдростта си самия велик Платон*... (***Платон - известен гръцки философ от IV век пр. Р. Хр., съвременник и учител на Аристотел. Платон е ученик на Сократ. Забележително е това, че в своите философски възгледи, особено в учението си за Бога, за творенията на света и за задгробния живот, Платон се приближава много до християнското учение. Бел.ред.***)...

- Но тъй като ти каза, че нито един от древните учители не е признавал Разпнатия за Бог, то, макар и да не би следвало да се изследва много за Него в доказателство на това, че Той е истински и непостижим Бог, недостъпен за умувания и неизказан Създател на небето и земята, морето, слънцето, луната и на целия човешки род, въпреки това, за по-голямо уверение в тази истина, ще приведа свидетелства пак от вашите книги. Чуй какво казва за Него вашата най-мъдра Сибила**, свидетелствайки за Неговото Божествено въплъщение и спасително разпятие: “В последните времена ще дойде Някой на тази земя, ще приеме на себе си плът, освен греха. С безпределното всемогъщество на Божеството Той ще разруши тлението на неизцерените страсти и невярващите люде ще Му завидят и Той ще бъде окачен на

високо място, като че е достоен за смърт”. Спомни си, че и вашият мъдрец Аполоний*** не по своя воля изповядва Христа като Бог, принуден към това от Неговата Божествена сила: “Един Небесен - казва той - ме подбужда да Го изповядам. Той е трисветла светлина; Той е и пострадал Бог, но не Самото Божество е страдало: защото в Него е и едното, и другото: Той е и смъртен по плът, и заедно с това е чужд на тлението. И Този Мъж, търпящ от смъртните всичко: кръст, унижение, погребение - е Бог”. Аполоний е казал това за истинския Бог, Който е събезначален и съвечен на Родилия Го. Той е начало и основа, и източник на всички създадени блага; Той е създал света от небитие за битие и го управлява. Бидейки единосъщен с Отца, Той станал човек заради нас, живял на земята, като наставлявал и учел хората, и им правел добро; после приел смърт за нас, неблагодарните, за да ни освободи от древното осъждане и да ни дарува предишното блаженство и наслада. По такъв начин Той отново ни отворил райските врати, които ние затворихме с грехопадението. След три дни Той възкръснал, възнесъл Се на небесата, откъдето преди това бил слязъл, и изпратил Светия Дух на учениците Си; а те се разпръснали по целия свят и проповядвали Неговото Божество, в Което трябва да повярваш и ти, философе, за да познаеш истинния Бог, и да станеш раб на Този, Който е милостив и добросърдечен и призовава всички, които са съгрешили, казвайки: “Дойдете при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя” (Мат. 11:28). **И така, повярвай поне на своите учители и богове - Платон, Орфей и Аполоний, които напълно явно и ясно, макар и въпреки волята си, са признали Христос за Бог**.

Това и много друго казала премъдрата Екатерина и довела философа до удивление, така че той останал безгласен, нямайки сили да й каже нещо в отговор. Като го видял победен и изумен, царят наредил на останалите да започнат

беседа със светата девойка. Но те се отказали, казвайки:

- Ние не можем да противостоим на истината, защото, щом най-ученият от нас мълчи победен, то какво да кажем ние?

Тогава разгневеният цар заповядал да запалят огромен огън насред града и да изгорят всички философи и оратори. А те, като чули тази присъда и заповедта на царя, паднали в нозете на Екатерина, и я молели да се помоли за тях на Единия Истинен Бог, да им прости Той всичко извършено от тях в неведението им и да ги сподоби със свето кръщение и с даровете на Пресветия Дух.

(** Сибили при древните римляни били наричани пророчиците. Предсказанията им били събрани в три книги, които се съхранявали в Капитолийския храм на Зевс (Юпитер), а после - в храма на Аполон на Палатинския хълм. Тези “Сибилини книги” се ползвали с голямо уважение в езическия свят. На техните предсказания обръщали внимание и християнските писатели, намирайки в тях някои намеци за настъпването на Царството Христово. Бел.ред.

*** Аполоний Тиански - езически мъдрец, който привлякъл много последователи (III в.). Неговите сентенции, записани в отделна книга, се ползвали с дълбоко уважение, особено в Александрия, където една такава книга се съхранявала в най-потайното, свещено място на един езически храм. Бел.ред.)“

07.12 по еретическия папски календар, † 24 ноември по православния календар - Св. великомъченица Екатерина

„- Кого почитате тука за Бог?

Дионисий му показал в града Кронос, Афродита, Зевс, Хефест, Хермес, Дионис, Артемида и много други. Докато

разглеждал тези богове заедно с Дионисий, апостол Павел видял едно капище, на което имало надпис: “На незнайния Бог”. Той попитал Дионисий:

- Кой е този “Незнаен Бог”?

- **Този е - отговорил Дионисий, - Който още не се е явил между боговете, но Който ще дойде в свое време. Това е Този Бог, Който ще царува над небето и земята, и царството Му не ще има край.**

Като чул това, апостолът започнал плодотворно да сее в добрата почва семето на словото Божие; въз основа на тези думи на Дионисий апостолът му съобщил, че Този Бог вече е дошъл, че Той се е родил от Пресветата Приснодева Мария и прикован към Кръста е пострадал за спасението на човеците. Като не можело да гледа Неговото страдание, слънцето се помрачило, и в продължение на три часа не излъчвало светлината си над вселената. Този Бог възкръснал от мъртвите и се възнесъл на небесата.

- И така, Дионисий - завършил словото си свети апостол Павел, - повярвай в Него, познай Го и послужи праведно на Истинния Бог, Иисус Христос.

Дионисий си спомнил тъмнината, която обхванала цялата вселена, за която споменал и свети Павел, и веднага повярвал, че по това време в човешко тяло е страдал Бог. След това той отворил сърцето си за познание на Неведомия дотогава Бог, Господ Иисус Христос. Просветен от светлината на Божествената благодат, Дионисий започнал да моли апостола да се помоли на Бога да бъде милосърден към него и да го причисли към Своите раби.“

16.10 по еретическия, †03 октомври по православния календар - Св. свещеномъченик Дионисий Ареопагит,

епископ Атински, презвитер Рустик и дякон Елевтерий

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017